

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

לפני כבוד השופט בכיר אהוד שוורץ

שלמה משה ברנטל
ע"י ב"כ עו"ד דורי גורן

התובע:

נגד

אלקטרו קובי בע"מ
ע"י ב"כ אחז אגם

הנתבעת:

פסק דין

1
2 זו תביעה כספית על פגיעה בזכות-יוצרים ובזכותו המוסרית של התובע ביצירותיו, תמונות שצילם,
3 מבוקשת פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק, בסך 2.9 מליון ₪, ושלצורכי אגרה הועמדה על 100,000 ₪.
4
5 לטענת התובע הינו בעלים של סטודיו ועוסק בביצוע צילומים אומנותיים ומסחריים. ועבודותיו
6 הופיעו בקמפינים פרסומיים ארציים, מגזינים מקומיים וברחבי העולם, על שערי ספרים וספרי
7 בישול, אריזות מוצרים, אתרי אינטרנט תדמיתיים ומסחריים ועוד.
8 נטען כי הצילומים נשוא התביעה צולמו על ידו, והוא מעולם לא העביר את זכויות היוצרים בהם.
9 במסגרת ביצוע הצילומים נשוא התביעה, השקיע התובע את מרצו, זמנו וכשרונו, בהפקת צילומים,
10 תוך שימוש בציוד מתקדם ובשילוב עם ניסיון רב שצבר במהלך עבודתו כצלם, על מנת ליצור
11 תוצרים ייחודיים ואמנותיים.
12 נטען כי חלק מהצילומים הם צילומי חיות, שנעשו מחוץ לסטודיו, הדורשים מיומנות וסבלנות, תוך
13 שימוש בעדשה ארוכה הדורשת יציבות מירבית, בע"ח אינם סטטיים, ורק לאחר אינספור תמונות
14 מגיעים לתוצאה הרצויה. צוין כי צילום הנמר בוצע בארה"ב וצילום הציפורים בוצע בספארי.
15 נטען כי במהלך 8/14 גילה התובע, כי הנתבעת עושה שימוש מסחרי והמוני בצילומים, ללא רשות,
16 ומבלי לתת לתובע קרדיט כבעל הצילום, הכל תוך הפרה גסה של זכויותיו, וזאת לצורך פרסום
17 וקידום מכירות הנתבעת, באתרי האינטרנט של הנתבעת, לרבות באתר האינטרנט של רשת
18 "אלקטרו קובי", "דיילי סיל", "אנטר פרייס", "גימבו חנות וירטואלית", מדובר בעשרות מקרים.
19 הנתבעת לא טרחה לציין בפרסומים המפרים, כי הצילומים בוצעו ע"י התובע.
20
21 ביום 16.11.14 שלח ב"כ התובע מכתב התראה לנתבעת, ובו דרישה, לחדול באופן מידי מלעשות
22 שימוש בצילומים הנ"ל והתחייבות שתמנע משימוש עתידי, במענה מיום 2.12.14 ביקשה הנתבעת
23 העתק צבעוני של הצילומים, בתשובה מיום 8.12.14, הוזמנה הנתבעת למשרדי ב"כ התובע על מנת
24 לעיין בצילומים, אולם המכתב נותר ללא מענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 נטען לעשרות שימושים מפרים בצילומים אשר לתובע זכויות יוצרים בהם, ותוך הפרה של זכותו
2 המוסרית בהם, ללא הסכמתו וללא ידיעתו, ובחוסר תום לב.
3 נטען כי יש לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק בשיעור של 100,000 ₪ עבור כל אחת
4 מ 29 הפרות מכח סעיף 56 לחוק זכויות יוצרים, סה"כ 2,900,000 ₪.
5 התביעה הועמדה לצרכי אגרה על סך 100,000 ₪.

6
7 לטענת הנתבעת, מדובר בשימוש שולי וזניח של צילומים שהתובע טוען שהם שלו, בתוך תמונה של
8 טלויזיה אשר נועדה להמחשה בלבד, במדיית השונות.
9 נטען כי התמונה לא תרמה באופן מיוחד לאיכות המודעה, מאחר והינה תמונת אילוסטרציה ואיננה
10 בהכרח הטלויזיה הנכונה. התמונה הכוללת של הטלויזיה ובתוכה הצילום הנטען של התובע,
11 התקבלה כמקשה אחת לידי הנתבעת, ובכל מקרה לא היה כאן שימוש ספציפי של הנתבעת בצילומי
12 התובע. נטען כי היצירה, בה נעשה שימוש, איננה של התובע ואין לתובע זכויות יוצרים בה.
13 נטען כי הפרסומים המדוברים, מתייחסים לטלויזיות, ומכירתן, ואין זה משנה איזה צילום מופיע
14 על המסך, הצילום על המרקע הינו אגבי לכל היותר.
15 נטען כי עובר להגשת התביעה ביקשה מהתובע להציג אישור כי הינו בעל זכויות היוצרים בצילומים
16 אולם התובע לא עשה דבר בעניין. ובכל מקרה הנתבעת הסירה את התמונות עד לבירור מלוא טענות
17 התובע.

דין

18
19 הוגשו תצהירי עדות ראשית.
20 מטעם התובע העידו מר ערן בורוכוב- מומחה, והתובע בעצמו.
21 מטעם הנתבעת, הוגש תצהיר של מר ארז שאלתיאל- העד לא הגיע לדיון שנקבע ליום 20.3.19,
22 ובמועד הנדחה הנוסף שנקבע ליום 2.5.19, כך לפי ב"כ הנתבעת, הגיע בשעה הנקובה בזימון שהוצא
23 ע"י המזכירות, ומטעמיו לא יכל להתקין לשעת תחילת הדיון בפועל, שהחלה שעה לאחר מכן.
24

25
26 ב"כ התובע בסיכומיו טוען כי לא הוכח העדר טובת הנאה ע"י הנתבעת.
27 תמונת התובע מהווה עיקר המסך, וכי בלחיצה על המסך רואים תמונה מוגדלת.
28 קלות ההפרה מחייבת סנקציה חמורה. נטען כי לא הוכח שימוש שנעשה ברישיון מן התובע
29 נטען כי ההפרה בוצעה בארבעה אתרי אינטרנט, ארבע צילומים שונים, עם קישור עצמאי, ובסה"כ
30 29 צילומים מפרים. הנתבעת לא ביררה באופן סביר מי בעל הזכויות ולכן לא פעלה בתום לב. נעשה
31 שימוש מסחרי ללא מתן קרדיט.
32

33 ב"כ הנתבעת בסיכומיו טוען כי לא הוכח שהתובע צילם את הצילומים, ושצולמו ע"י מצלמתו, וברי
34 שהמומחה ציין שאפשרי בעניין להראות מס' סריאלי על מסך מחשב, דבר שלא נעשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 איכות הצילומים באתרים נמוכה במיוחד. מדובר בפרסום נגזר, ובענייננו בטלויזיה. התובע לא
2 פעל ולא הביא ראיה שפעל נגד מי שיצר את השילוב.

3 עדות המומחה מטעם התובע אינה אמינה, איך מציין שהיה קונה טלויזיה לפי הפרסום, וכאשר
4 מדובר ברזולוציה נמוכה מאד. התובע לא הוכיח שהוא צלם בעל שם ומוביל, לא צרף את הנדרש
5 בעניין.

6 לא הוכח מוניטין וחיפוש בגוגל לא העלה דבר.

7 נטען כי התובע לא עמד במבחן היצירה והמקוריות. לא צורפו ראיות להשקעה בצילום החיות או
8 על ביצוע רצף תמונות. נטען להעדר תום לב, הנתבעת לאחר משלוח המכתב בקשר לצילומים, תוך
9 התחכמות, וחרף מענה ענייני, הורתה לנתבעת להתייצב אצל ב"כ התובע. הצילומים הוסרו לאחר
10 הגשת התביעה, ומשהוצגו לנתבעת. נטען כי הנתבעת פרסמה טלויזיות, לא את הצילומים, ומדובר
11 ביצירה אגבית.

12
13 ב"כ התובע בסיכומי תשובה, טוען כי דורש פיצוי סטטוטורי, ואין צורך להוכיח מוניטין או גובה
14 הנזק. וכי התובע הגיש חוו"ד מומחה שקבע כי התמונות של התובע, ולמול היעדר ראיות מטעם
15 הנתבעת.

16
17 לאחר עיון בחומר שבתיק, הדיון וסיכומי הפרקליטים אני מחליט לקבל את התביעה בחלקה ואלו
18 נימוקי:

19
20 האם התובע צילם את הצילומים/ תמונות?
21 לצורך הוכחת זהות היוצר (בענייננו- הצלם) אין הכרח בהצגת הקובץ הדיגיטלי המקורי של הצילום
22 דווקא, ככל שהדבר לא מתחייב מדיני הראיות הרגילים. יצוין כי לפי הדין שקדם לחקיקת החוק,
23 היתה הוראה מיוחדת ליצירות שהן תמונות, לפיה בעל זכויות היוצרים בצילום הוא מי שהיה בעל
24 הנגטיבה בעת הצילום. הוראה זו הושמטה בחוק החדש. השוו לעניין זה ת.א (מחוזי ירושלים)
25 51733-12-14 גיל דור נ' ד. האן-א.פ. פרנקל מהנדסים יועצים בע"מ (פרסם במאגרים) [פורסם
26 בנבו] (2017), כדלקמן:

27 "אין ספק, כי התובע הוא הבעלים של האתר WEBFOCUS, אתר לבניית אתרים, וכי
28 התמונה המדוברת היא אחת מיני רבות המוצגות שם. התובע הצהיר, כי הוא מפרסם
29 תמונותיו באתר זה לשימוש לקוחותיו כבונה אתרים, וכן פרסם באתרים נוספים
30 לצורך מכירתה. ... על אף טענות הצדדים השלישיים כי הוא איננו יוצר התמונה, לא
31 ראיתי סיבה לפקפק בדבריו. גם לא ברורה לי טענתם, כי היה עליו להביא את
32 "המקור" של התמונה ולא העתק. היום, כאשר המצלמות הן דיגיטליות (כגון זו שבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 נעשה שימוש בענייננו, הרי שאין פילם אותו ניתן להציג, ותמונה מודפסת היא
2 הייצוג הפיזי היחידי הקיים".

3 בענייננו, התובע העיד כי הוא אשר צילם את צילומים שצורפו לכתב התביעה (עמ' 15, ש' 25).
4 להוכחת טענתו, צרף התובע לראיותיו חוות דעת מומחה, מר ערן בורוכוב, שאף נחקר על חוות דעתו,
5 ולפיה המומחה קבע, באופן ודאי, כי התובע מחזיק בצילומי המקור, וכן אישר בחקירתו שהתובע
6 צילם את התמונות (עמ' 8 ש' 4-1 לפרוטוקול). הראיות שבפני מצביעות ברמת הסתברות מספקת על
7 כך שהתובע הוא צלם התמונות. ואני סבור כי די באלה כדי להטות את הכף במידה הנדרשת במשפט
8 האזרחי, לקבלת עדות התובע כי הוא שצילם את התמונות, ובעל הזכויות בהן.

9
10 האם קיימות לתובע זכות יוצרים בתמונות, והאם אלה הופרו על ידי התובע?

11
12 זכות יוצרים היא זכות בלתי מוחשית. ביהמ"ש העליון בע"א 23/81 הרשקו נ' אורבנד, פ"ד מב (3)
13 749, 756), הגדיר: "זכות היוצרים היא בעיקרה זכות למנוע מאדם אחר לקחת לעצמו את פרי עמלו
14 של היוצר"

15
16 "בפסה"ד שניתן בע"א 513/89 S/interlego a נ' lines bros. S.a-exin. פ"ד מח (4) 133, נקבעו
17 קווים מנחים בנושא זכויות יוצרים וכב' הנשיא שמגר (כתוארו אז) הבחין בעמ' 160 בין זכויות
18 כלכליות לזכויות מוסריות.

19 הזכויות הכלכליות יוצרות הגנה על היצירה מפני העתקה ושיווקה ע"י אלו שאינם זכאים לכך
20 והזכויות המוסריות מגנות על זכות היוצר כי היצירה תופיע בשמו ולא תסולף.

21 במסגרת רע"א 12/17 שריר נ' נירית זרעים בע"מ [פורסם בנבו] (28.3.17) בחן בית המשפט העליון
22 את חשיבותה של הזכות המוסרית, ובפרט הזכות כי שמו של יוצר ייקרא על יצירתו.
23 נקבע כי דיני זכויות היוצרים מאופיינים בחלוקה לזכות יוצרים כלכלית ולזכות מוסרית.

24 זכות היוצרים הכלכלית חקוקה בעיקרה בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים והיא מקנה לבעליה זכות
25 בלעדית לבצע פעולות מוגדרות ביצירה ולנצלה כנכס כלכלי. הזכות המוסרית מעוגנת בפרק ז'
26 לחוק זכות יוצרים והיא ביטוי להכרת המחוקק בקשר האישי-תרבותי-רוחני הקיים בין היוצר
27 לבין יצירתו והיא מגנה גם על שמו הטוב וכבודו של היוצר ועל המוניטין שלו"

28 ראה: עא (ת"א) 17422-03-18 עו"ד יניב גבריאל נ' עו"ד יעקב בטש [פורסם בנבו]

29
30 זכות מוסרית

31 סעיף 46 לחוק זכויות יוצרים קובע: "זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר

32 (1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

- 1 (2) כי לא יוטל פגם ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי צורה אחר, וכן
2 כי לא תיעשה פעולה פוגענית ביחס לאותה יצירה, והכל אם יש באילו
3 מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו של היוצר."
- 4 אני סבור כי במקרה דנן הנתבעת הפרה את זכותו המוסרית של התובע בצילומים שפרסמה במסגרת
5 פרסום באתרי האינטרנט, מאחר שלא נתנה לתובע קרדיט בגין הצילומים שפורסמו באתרי
6 האינטרנט שבבעלותה. כן אני סבור כי הייתה מוטלת על הנתבעת חובה לבדוק מיהו הצלם של
7 התמונות שפרסמה במסגרת פרסום מכשירי הטלויזיה אותן ביקשה למכור.
8 מקום שבו מופרות הן זכות יוצרים והן זכות מוסרית, הפיצוי בגין הפגיעה בזכות הכלכלית איננו
9 חופף את הפיצוי בגין הפגיעה בזכות המוסרית. יש לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויים לתובע בגין
10 הפרת זכות היוצרים ובגין הפרת הזכות המוסרית.
11
- 12 לטענת הנתבעת, מדובר בשימוש אגבי של הצילומים הפרסומים מתייחסים לטלויזיות ומכירתן,
13 ואין זה משנה איזו תמונה מופיעה על מסך הטלויזיה, התמונה על המרקע היא אגבית לכל היותר.
14
- 15 האם מדובר ב"שימוש אגבי", והאם חוסה תחת הגנה של סעיף 22 לחוק זכויות יוצרים?
16 סעיף 22 לחוק קובע כי: "שימוש אגבי ביצירה בדרך של הכללתה ביצירת צילום, ביצירה קולנועית
17 או בתקליט, וכן שימוש ביצירה שבה הוכללה היצירה כאמור, מותר; לעניין זה, הכללה במתכוון
18 של יצירה מוסיקלית, לרבות המילים הנלוות אליה, או של תקליט שבו היא טבועה ביצירה אחרת,
19 לא תיחשב לשימוש אגבי."
20
- 21 כאמור מדובר באתרי אינטרנט שבבעלות הנתבעת, בהם ביקשה הנתבעת לפרסם מכשירי טלויזיה
22 למכירה. איני מקבל את גרסתה, כי אין זה משנה מבחינתה אילו צילומים יוצגו על המסך, וכי
23 לתמונה אין כל חשיבות לפרסום, ואין זה משנה אם הייתה מופיעה בפרסום תמונה זו או אחרת,
24 אני סבור כי בחירת הצילומים ע"י הנתבעת, מלמדת את ההיפך, ואני סבור כי הבחירה בצילומים
25 נשוא התביעה ולא בצילומים אחרים, יש בהם כדי לקדם את אתרי האינטרנט ואת פוטנציאל
26 המכירות.
27
- 28 לא ניתן כל הסבר על ידי הנתבעת לכך שלא נבדק מי צילם התמונות ולא נתבקשה הסכמתו לשימוש
29 בהן. ואני סבור כי אין מדובר במפר תמים וכפי שנקבע בסעיף 58 לחוק ולפיו: "הופרה זכות יוצרים
30 או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים
31 ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה."
32
- 33 בנוסף, איני מקבל את הטענה כי לא נגרם לתובע /הצלם כל נזק כאשר נוטלים את תמונותיו.
34 היכולת של צלם להנות מפרי יצירתו מותנה בחשיפתה ובכך שהנחשפים ליצירה מודעים לכך שהוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 היוצר. מטעם זה, מקום בו היה הפרסום נעשה תוך מתן הקרדיט היו הגולשים באתרים השונים
2 נחשפים לשמו של התובע ולכך שהוא הצלם ויתכן שמכאן הייתה צומחת לו טובת הנאה כלשהי, בין
3 בפניית לקוחות אחרים ובין בהכרת פועלו וטיב עבודתו.

פיצוי

4
5 סעיף 56 (ב) לחוק זכות יוצרים מונה שיקולים שונים, שרשאי בית משפט לשקול, בין היתר, כאשר
6 פוסקים פיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים. נקבע בסעיף: "ב**קביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן**
7 **(א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה: (1) היקף ההפרה; (2) משך הזמן שבו**
8 **בוצעה ההפרה; (3) חומרת ההפרה; (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט; (5)**
9 **הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט; (6) מאפייני פעילותו של הנתבע; (7)**
10 **טיב היחסים שבין הנתבע לתובע; (8) תום לבו של הנתבע."**

11
12 השאלה הראשונה המתעוררת בהקשר זה הינה מספר הפרות. סעיף 56 מסמיך את בית המשפט
13 לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק "בשל כל הפרה". לטענת התובע מספר הפרות בענייננו כמספר
14 התמונות שפורסמו, קרי – 29 הפרות.

15 "בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה ההלכה לפיה לא מספר האקטים המפרים הוא הקובע
16 לעניין קיום "הפרה" של זכויות יוצרים, אלא הזכות המופרת. נפסק כי את הפיצוי הסטטוטורי
17 ניתן להטיל מספר פעמים במצטבר רק כאשר הנתבע הפר מספר זכויות יוצרים נפרדות (ע"א
18 592/88 שמעון שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (1992)).
19 בפסיקה נוספת נקבע, כי יש לבחון האם כל אחת מההפרות הנטענות נסבה על זכות יוצרים
20 עצמאית ונפרדת, נושא שהוא עניין להוכחה עובדתית בשים לב לתוכן ומאפייני היצירה והיותה
21 נושאת ערך כלכלי עצמאי (ע"א 3616/92 דקל שירותי מחשב להנדסה (1987) בע"מ נ' חשב, פ"ד
22 נא(5) 337). עוד נפסק, כי כאשר מדובר על רכיבים ביצירה שהם חלק ממכלול, להבדיל מיצירה
23 נפרדת בעלת קיום עצמאי, יש להכיר בהפרה אחת בלבד (ע"א 2392/99 אשרז עיבוד נתונים בע"מ
24 נ' טרנסבטו בע"מ ואח', פ"ד נז(5) 255). בפסיקה מאוחרת יותר של בית המשפט העליון אושרה
25 קביעתו של בית המשפט המחוזי, על בסיס העקרונות שנקבעו בפס"ד שגיא לעיל, לפיה ביצוע של
26 13 יצירות מוזיקליות שונות באירוע אחד, מהווה הפרה אחת לצורך פסיקת פיצויים ללא הוכחת
27 נזק (רע"א 4148/09 אקו"ם נ' חדד (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2009)). באופן דומה, אישר
28 בית המשפט העליון פסיקה של בית המשפט המחוזי, אשר קבעה כי פרסום של 40 תמונות שונות
29 באתר אינטרנט של הנתבע, מהווה הפרה אחת לעניין הפיצוי הסטטוטורי (ע"א 1007/10 מזל
30 כהן נ' יאיר מדינה ואח' (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2013)). כאמור, בשנת 2007 חוקק החוק
31 החדש, החל על ענייננו. המחוקק קבע לעניין פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרה, כי הפרות
32 המתבצעות "כמסכת אחת של מעשים" יראו אותן כהפרה אחת. נראה כי בכך עיגן למעשה
33 המחוקק את ההלכה שנפסקה בתקופת החוק הקודם כפי שפורטה לעיל. מתוך הפסיקה עולה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 כי לצורך סיווג מספר הפרות במקרה נתון, ניתן בין היתר משקל למהות התמונות ומאפייניהן,
2 לאמור – האם מדובר בתמונות בעלות סממנים ומאפיינים זהים או דומים מבחינת מהות
3 האובייקט המצולם בהן נסיבות עריכת הצילום ונסיבות השימוש המפר, באופן שיש לראותן בגדר
4 "מסכת אחת". כך, בפס"ד ראובני לעיל ציין בית המשפט המחוזי ביחס לעובדות אותו מקרה, כי
5 בתמונות שבכל אחת מהן צולם אובייקט שונה ואשר נעשו בהזדמנויות שונות, כך שאין לראות
6 בתמונות סדרה המהווה יצירה אחת. במקרה אחר פסק בית המשפט המחוזי בחיפה, כי שימוש
7 מפר ב- 18 תמונות של ארבעה דוגמני דוגמנים, אשר צולמו בנסיבות דומות ובאתו הקשר, בסטודיו
8 אחד ובפרק זמן נתון, איננו בגדר ביצוע של 18 הפרות של זכויות היוצרים בתמונות אלא של ארבע
9 הפרות בלבד, לפי זהות האובייקטים המצולמים בתמונות השונות (ת.א (מחוזי חיפה) - 27730-07
10 16 אופק שחידם ואח' נ' נגיב שחאדה ואח' (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2017)). באופן דומה
11 נפסק, כי פרסום אחד הכולל מספר תמונות של אותה דמות, יחשב כמסכת אחת והפרה אחת (ת.א
12 (שלום ירושלים) 7036/09 שמואל רחמני נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ (פורסם במאגרים)
13 [פורסם בנבו] (2011)). כך גם בפס"ד שטרנברג-וכסלר לעיל, בו נקבע כי 10 ציורים המרכיבים
14 יחדיו את עשר המכות בהגדה של פסח, מהווים רכיבים של מכלול העוסק בנושא אחד, ולפיכך
15 מדובר בהפרה אחת". ראה תא (נצי') 682-10-12 פאתנה דחלה נ' ג'אבר מדיה בע"מ [פורסם בנבו]

16 בענייננו, אני סבור כי נכון יהיה לראות בפרסום כל אחד מהצילומים, כמסכת אחת של הפרות, היינו
17 סה"כ ארבע הפרות.
18 כאמור מדובר בצילומים שונים: צילום נמר בארה"ב, שני צילומים של ציפורים בספארי, וצילום
19 של מטס אירי. הגם שכל אחד מהצילומים פורסם מס' פעמים במסגרת אתרי האינטרנט של
20 הנתבעת, הרי שבנסיבות כאן אני סבור כי יש לראות בצילומים אלה, באופן ובהקשר בו צולמו
21 ופורסמו, כמכלול אחד וכמסכת אחת. והמסקנה לעניין פסיקת הפיצויים ללא הוכחת הנזק, ענייננו
22 בארבע הפרות.
23

24 סעיף 56 לחוק כולל שורה של שיקולים אותם יש לבחון בעת קביעת שיעור פיצוי. בענייננו כאמור
25 מדובר בארבעה צילומים, שנעשה בהם שימוש באתרי האינטרנט של הנתבעת. העובדה כי מדובר
26 במספר אתרים, איננה מלמדת בענייננו על היקף ההפרה של זכויות התובע, אין מדובר בפרסומים
27 שלפי מהותם וטיבם, בגדר חדשות או סיקור בעל פרופיל ציבורי גבוה. משך הזמן בו פורסמו
28 התמונות עמד בענייננו על תקופה של כחודשיים ממועד ההודעה לנתבעת ועד להסרת התמונות)
29 נשלח מכתב ב-11/14 והוסרו לאחר הגשת התביעה (1/15). הפרסומים כללו ארבעה צילומים באתרי
30 האינטרנט של הנתבעת, כ- 29 פעמים. הצילומים הוסרו מהאתרים לאחר הגשת התביעה. התובע
31 לא הראה כי נגרם לו נזק כספי עקב הפרסום הלא מורשה של הצילומים. לא הוצגו נתונים כלשהם
32 מצד התובע בדבר הערך הכספי של הצילומים והמחיר שהיה בידו לקבל בעבור פרסומם בהסכמתו.
33 לצד זאת, יש להביא בחשבון את הפגיעה האישית הלא-ממונית מעצם ההפרה של זכויות היוצרים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

1 של התובע. כמו-כן, מזווית הפגיעה בזכות הייחוס (הזכות המוסרית), סביר כי פרסום שמו של
2 התובע כצלם מקצועי, היה מביא לו חשיפה בעלת ערך, וזו נמנעה ממנו בתקופת ההפרה של הזכות
3 הנ"ל.

4 על רקע מכלול השיקולים שפורטו, אני סבור כי יש לפסוק במקרה זה פיצוי בסך 10,000 ₪ בגין כל
5 אחת מההפרות. כאשר פיצוי זה כולל בתוכו הן את הפגיעה בזכות הקניין והן את הפגיעה בזכות
6 המוסרית. סה"כ הפיצוי עומד ע"ס 40,000 ₪.

7
8 יצוין כי הדרישה בתביעה על סכום של 2,900,000 ₪, וכפי שעותר התובע, והגם שהועמדה לצרכי
9 אגרה על 100,000 ₪, חורגת לטעמי מן הראוי, וזאת בהיעדר אינדיקציה לנזק ממוני ממשי שנגרם
10 לתובע, בסדר גודל שכזה, ובשים לב לסכומי הפיצויים שהוכרו בפסיקה ביחס להפרות של זכויות
11 יוצרים מעין אלה של התובע, כך למשל רע"א 12/17 אפרים שריר נ' נירית זרעים בע"מ ואח'
12 [פורסם בבנו]. סכום התביעה כפי שהוגשה במקרה דנן, חורג מהעיקרון האמור ומאמת-מידה
13 סבירה של פיצוי ללא הוכחת נזק, כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי: "על הפיצויים אותם
14 מטיל בית המשפט על מי שמפר את זכות היוצרים לעמוד בקשר כשלהו עם אומדן הנזק המשוער
15 של התובע ולא להוות סעיף דרכו מתעשר התובע שלא כדין על חשבון המפר" (ראה ע"א 1007/10
16 מזל כהן נ' יאיר מדינה ואח', פסקה 17 לפסה"ד). למען הסר ספק, אין בציון זה, לפגוע בחיוב
17 כלשהו ביחס לנתבעת, וכאמור בפסק דין זה.

18
19 סוף דבר

- 20 1. התביעה מתקבלת בחלקה.
- 21 2. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי כאמור לעיל בסך 40,000 ₪, הסכום יישא הפרשי
22 הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.
- 23 3. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט בגין חלק אגרה ועלות המומחה מטעמה
24 בסך 2,500 ₪, וכן ובנוסף הנתבעת תשלם לתובע בגין שכ"ט עו"ד סך 10,000 ₪, הסכומים לעיל
25 יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד לתשלום בפועל.

26
27 המזכירות תשלח פסה"ד לב"כ הצדדים

28
29 ניתן היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 57078-01-15 ברנטל נ' אלקטרו קובי בע"מ

אהוד שוורץ, שופט בכיר

- 1
- 2
- 3
- 4

